

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ
โดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน
กรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม

จัดทำโดย นางสาวเพ็ญ วิวัฒน์พนชาติ
ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
สำนักงานเขตบึงกุ่ม

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน
กรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม

จัดทำโดย นางสาวเพ็ญ วิวัฒน์พนชาติ
ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม
สำนักงานเขตบึงกุ่ม

หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

(นางรุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช)

ผู้อำนวยการสำนักงานการสงเคราะห์และสวัสดิภาพสังคม
สำนักพัฒนาสังคม

สารบัญ

	หน้า	
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร		
กิตติกรรมประกาศ		
สารบัญ		
หลักการและเหตุผล	๑	
วัตถุประสงค์	๘	
เป้าหมาย	๘	
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๙	
ภารกิจและขั้นตอนดำเนินการ	๑๐	
แผนปฏิบัติการ (Action Plan)	๑๒	
แนวทางบริหารความเสี่ยง		๑๔
การประเมินผล	๑๕	
ข้อเสนอแนะ	๑๕	
บรรณานุกรม	๑๖	
ประวัติผู้เขียน	๑๗	

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สถานการณ์ในปัจจุบัน โครงสร้างทางประชากรของไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต กล่าวคือ จำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุ มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยที่สัดส่วนจำนวนประชากรในวัยทำงานและวัยเด็กลดลง เนื่องจากอัตราการเกิดและอัตราการตายของประชากรลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชากรไทยโดยเฉลี่ยมีอายุยืนยาวขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุ” แล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ จากการที่สัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้น จึงก่อให้เกิดปัญหาหลาย ๆ ด้านต่อผู้สูงอายุ เช่น ปัญหาสุขภาพ ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาสังคม การที่ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้งและมีความต้องการสวัสดิการและการดูแลมากขึ้น ดังนั้นการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน จึงมีส่วนช่วยให้ผู้สูงอายุได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต เป็นการส่งเสริมศักยภาพสร้างสัมพันธภาพให้ผู้สูงอายุดูแลผู้สูงอายุด้วยตนเอง เนื่องจากผู้สูงอายุในวัยเดียวกันย่อมมีความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของกลุ่มคนวัยเดียวกันได้ดีกว่ากลุ่มคนวัยอื่น ทั้งยังรู้สึกภูมิใจในตนเองและมองเห็นคุณค่าในตนเองที่สามารถบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

รายงานฉบับนี้ได้เสนอแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในชุมชน ดังนั้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของชุมชนเป็นหลัก โดยมีภาครัฐเป็นผู้ให้คำปรึกษา สนับสนุนในการดำเนินงานซึ่งการดำเนินการดังกล่าวถือว่าการช่วยเสริมนโยบายร่วมสร้างกรุงเทพมหานคร ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นโยบาย ที่มุ่งให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัยและมหานครแห่งโอกาสทุกคน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) ฉบับนี้สามารถสำเร็จเรียบร้อยเป็น อย่างดี ด้วยความกรุณาช่วยเหลือจากนางรุ่งกานดา พงศ์ธรรกุลพานิช ผู้อำนวยการสำนักงานการสงเคราะห์และสวัสดิภาพสังคมสำนักพัฒนาสังคม ที่ได้กรุณาชี้แนะแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และตรวจสอบความถูกต้องด้วยความเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรนักบริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ตลอดระยะเวลาของการศึกษาหลักสูตรนี้ ขอกราบขอบพระคุณท่านปลัดกรุงเทพมหานคร (นายพิระพงษ์ สายเชื้อ) ที่ได้ให้โอกาสแก่ผู้ศึกษาที่ได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗ ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อนร่วมรุ่นบนก.๑๗ ทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อแนะนำแนวทางที่เป็นประโยชน์ และเป็นกำลังใจให้อย่างยิ่งในการทำรายงานฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

นางแสงเพ็ญ วิวัฒน์พนชาติ

โครงการ การส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม

หลักการและเหตุผล

๑. สถานการณ์และสภาพปัญหา

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของไทยที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง ๓ - ๔ ทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้ประเทศเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงวัย ตั้งแต่ประมาณปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ คือ มีประชากรอายุ ๖๐ ปีคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมด ปัจจุบันประชากรโลกมีอายุสูงขึ้น ประชากรโลกได้เปลี่ยนผ่านสู่ประชากรสูงวัย กลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสมาชิกในยุโรปอเมริกาเหนือ ได้เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แล้ว (Population Reference Bureau, ๒๐๑๒) ในขณะที่บางประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น ได้เข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดแล้วเช่นกัน ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มสังคมสูงวัยของกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นอันดับที่ ๒ รองจากประเทศสิงคโปร์ จากรายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุปี ๒๕๕๔ ของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย สาเหตุสำคัญของการเพิ่มสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ ๒ ประการ คือ

(๑) การลดลงของภาวะเจริญพันธุ์หรือการเกิดน้อยลง จากข้อมูลอัตราเจริญพันธุ์รวม

(๒) การลดการตายทำให้อายุคนไทยยืนยาวขึ้น ดูได้จากอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทยเมื่อ ๕๐ ปี ก่อน อายุคาดเฉลี่ยฯ ของเพศชายประมาณ ๕๕ ปี เพศหญิงประมาณ ๖๒ ปี แต่ปัจจุบันอายุคาดเฉลี่ยฯ ได้เพิ่มสูงขึ้น โดยเพศชายประมาณ ๗๒ ปี เพศหญิง ประมาณ ๗๙ ปี และอีกสิบปี ข้างหน้าอายุคาดเฉลี่ยฯ ของเพศชายประมาณ ๗๖ ปี และเพศหญิงประมาณ ๘๓ ปีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้ประชากรวัยเด็กลดลงอย่างรวดเร็วจนนำมาสู่การเพิ่มขึ้นของสัดส่วนประชากรสูงอายุซึ่งมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทยปี ๒๕๕๘ -๒๕๗๓ จะเห็นว่าภาพรวมประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ “สังคมสูงวัย” (aged society) และในอีก ๑๐ ปี ข้างหน้าจะเริ่มเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ (completed aged society)

ในส่วนของกรุงเทพมหานครซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนประชากรสูงอายุมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ทั้งยังมีแนวโน้มที่ประชากรสูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกับอัตราในภาพรวมของประเทศ การก้าวสู่สังคมสูงวัยและประเด็นท้าทายต่อคุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุจึงเป็นประเด็นที่สำคัญยิ่งที่กรุงเทพมหานครต้องตระหนักและแสวงหากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพมาป้องกัน และแก้ไขปัญหาต่างๆอย่างเป็นระบบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองมหานครขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนเชิงโครงสร้างทางกายภาพ เศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม มีข้อมูลหลายประการที่บ่งชี้ว่ากรุงเทพมหานครอยู่ในภาวะของการขาดความสมดุลหรือความพอดี การพัฒนาที่กระจุกตัวและก้าวล้ำกว่าพื้นที่อื่นของประเทศอีกทั้งในด้านความเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ ความเป็นศูนย์กลางในด้านการศึกษา การคมนาคม และเทคโนโลยี เป็นแรงดึงดูดที่สำคัญให้มีการเคลื่อนย้ายของประชากรเพื่อแสวงหาโอกาสในทางการศึกษาหรือโอกาสในทางเศรษฐกิจ การดำเนินชีวิตและสภาพสิ่งแวดล้อมในมหานครขนาดยักษ์จึงมีการแข่งขันกันสูง ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำในทางเศรษฐกิจและสังคม ในขณะที่สถาบันที่เคยเป็นที่พึ่งหลักของบุคคลได้แก่ ครอบครัวและชุมชนกลับขาดความเข้มแข็ง สภาวะบีบคั้นเหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “วัยสูงอายุ”

ซึ่งเป็นวัยเสี่ยงและวัยเปราะบาง ทั้งในด้านสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคมจากนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครปีพ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙ ที่มุ่งให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัยและมหานครแห่งความสุข โดยคำนึงถึงประชากรสูงอายุเป็นการเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยจากภัยพิบัติของประชากรกลุ่มเสี่ยงในกรุงเทพมหานครซึ่งรวมถึงผู้สูงอายุ โดยการจัดตั้งศูนย์บริการจัดการภัยพิบัติอย่างเร่งด่วน การเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุการกำหนดนโยบายการดูแลผู้สูงอายุครบวงจรและขยายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในหลากหลายรูปแบบ เช่น การพัฒนาศักยภาพในการให้บริการของศูนย์ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ การเพิ่มจำนวนการเยี่ยมบ้านและการบริการที่บ้าน การเปิดให้บริการของศูนย์บริการเวชศาสตร์ฟื้นฟูผู้สูงอายุ การเพิ่มบริการคลินิกกายภาพบำบัดหรือกายภาพบำบัดชุมชน การพัฒนาชุมชนต้นแบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว การพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลผู้สูงอายุ และการขยายการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยการพัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เป็นต้น

สำนักงานเขตบึงกุ่มมีพื้นที่ทั้งหมด ๒๔.๓๑ ตารางกิโลเมตร มีเขตการปกครอง ๓ แขวง คือ แขวงคลองกุ่ม แขวงνωมินทร์ และแขวงνωลจันท์ มีชุมชนที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบกรุงเทพมหานคร มีจำนวน ๓๘ ชุมชน โดยมีจำนวนประชากรในชุมชน๓๔,๙๔๓ คน จำนวนผู้สูงอายุ ๖,๐๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๗ ของประชากรในชุมชนมีชมรมผู้สูงอายุ ๑ ชมรม คือชมรมผู้สูงอายุศูนย์บริการสาธารณสุข ๕๐ มีจำนวนสมาชิก ๔๗๐ คน โดยผู้สูงอายุกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือตนเองได้ดีและดีดสังคม ดังนั้นกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนที่เป็นผู้สูงอายุในกลุ่มติดบ้าน และผู้สูงอายุกลุ่มติดเตียงที่ไม่สามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมได้มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะชุมชนแออัด

ดังนั้นโครงการ การส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนกรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม จัดทำขึ้นเพื่อดำเนินการตามนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในการให้ความสำคัญกับประชากรผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครโดยการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบึงกุ่มโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนซึ่งจะทำให้กลุ่มผู้สูงอายุได้มีเวทีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นประสบการณ์ซึ่งกันและกันตลอดจนเกื้อกูลช่วยเหลือซึ่งกันและกันอันจะนำมาซึ่งความเข้มแข็งของกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบึงกุ่ม สามารถพัฒนาและเป็นชุมชนต้นแบบของกรุงเทพมหานคร ต่อไปได้

๒. การนำหลักวิชาการมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา

ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดจากเอกสารทางราชการและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วย

๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๗)

รัฐบาลได้มีการเตรียมการรองรับสังคมผู้สูงอายุทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนโดยการกำหนดยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมสู่สังคมสูงวัยไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๒ แผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๖๔)

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ ๒ ของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อ “วงจรชีวิต” และความสำคัญของทุกคนในสังคมที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง และจะต้องเข้าสู่วัยผู้สูงอายุตามวงจรชีวิตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ยกเว้นจะเกิดการเสียชีวิตไปก่อนวัยอันควร แผนฉบับนี้ได้รับการยกย่องขึ้นอย่างรัดกุมโดยอาศัยประโยชน์จากข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบันและได้กำหนดแนวคิดพื้นฐานไว้อย่างชัดเจนมีลักษณะสำคัญที่แตกต่างจากแผนฉบับแรก คือ มีวิสัยทัศน์ว่าผู้สูงอายุเป็น “บุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมและสมควรส่งเสริมให้คงคุณค่าไว้ให้นานที่สุด แต่ในกรณีที่ตกอยู่ในสถานะจะต้องพึ่งพิงผู้อื่น ครอบครัวและชุมชนจะต้องเป็นด่านแรกในการเกื้อกูลเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงอยู่ในชุมชนได้อย่างมีคุณภาพที่สมเหตุสมผลให้นานที่สุด โดยมีสวัสดิการจากรัฐเป็นระบบเสริมเพื่อให้เกิดหลักประกันในวัยสูงอายุและความมั่นคงของสังคม” มีการจัดทำยุทธศาสตร์ที่มีลักษณะบูรณาการและแบ่งออกตามเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เป็นหลักและมีการกำหนดดัชนีและเป้าหมายของมาตรการต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้บรรลุจุดหมายและเพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินการ รวมถึงมีการระบุมাত্রการในการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๖

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๖ จัดทำขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนต่อสิทธิประโยชน์ของ ผู้สูงอายุเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สิทธิของผู้สูงอายุ

“การคุ้มครอง” การพิทักษ์สิทธิปกป้อง คุ้มครอง สงเคราะห์ และช่วยเหลือผู้สูงอายุ ให้ได้รับความมั่นคง ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

“การส่งเสริม” การเกื้อหนุนสถานภาพ บทบาท กิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้รับการดูแลเอาใจใส่มากยิ่งขึ้น

“การสนับสนุน” การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ผู้สูงอายุ สามารถดำเนินงานด้านการพัฒนาตนเอง การพัฒนาสังคมผู้สูงอายุในชุมชนเข้มแข็งและสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง

สิทธิของผู้สูงอายุ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๖

๑. การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ

๒. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

๓. การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม

๔. การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน

๕. การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือการบริการสาธารณะอื่น

๖. การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม

๗. การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ

๘. การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง

๙. การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาคriminal

๑๐. การจัดที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง

๑๑. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๑๒. การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

๑๓. การอื่นตามที่คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติประกาศกำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องออกกฎกระทรวง ระเบียบประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง เกี่ยวกับการคุ้มครอง ส่งเสริมสนับสนุนสิทธิและประโยชน์ของผู้สูงอายุให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

๒.๔ แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

กรุงเทพมหานครได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับประเด็นเกี่ยวกับประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นลำดับโดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร ระยะที่๑ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ขึ้นมีวัตถุประสงค์หลักให้เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะใช้เป็นกรอบ ในการบูรณาการงานด้านผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจนและนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร

๒.๕ นโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร) ได้กำหนดนโยบาย ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ ที่มุ่งให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัยและมหานครแห่งความสุขโดยคำนึงถึงประชากรสูงอายุเป็นการเฉพาะโดยมุ่งเน้นความปลอดภัยจากภัยพิบัติของประชากรกลุ่มเสี่ยงในกรุงเทพมหานครซึ่งรวมถึงผู้สูงอายุการจัดตั้งศูนย์บริการจัดการภัยพิบัติอย่างเร่งด่วนการเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุด้วยการกำหนดนโยบายการดูแลผู้สูงอายุครบวงจรและขยายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในหลากหลายรูปแบบ เช่น การพัฒนาศักยภาพในการให้บริการของศูนย์ส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุการเพิ่มจำนวนการเยี่ยมบ้านและการบริการที่บ้านการเปิดให้บริการของศูนย์บริการเวชศาสตร์ฟื้นฟูผู้สูงอายุการเพิ่มบริการคลินิกกายภาพบำบัดหรือกายภาพบำบัดชุมชนการพัฒนาชุมชนต้นแบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวการพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลผู้สูงอายุและการขยายการมีส่วนร่วมของชุมชนด้วยการพัฒนาอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เป็นต้น

๒.๖ แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะยาว ๒๐ ปี

แผนกรุงเทพมหานครระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) มีการกำหนดวิสัยทัศน์ให้กรุงเทพมหานครเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ภายในปีพ.ศ.๒๕๗๕ซึ่งหนึ่งในยุทธศาสตร์หลัก๖ประการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรสูงอายุในกรุงเทพมหานครคือยุทธศาสตร์ที่๓ว่าด้วยการเป็น “มหานคร” สำหรับทุกคน

๒.๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนพ.ศ. ๒๕๔๘

เรื่องการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนและหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยสรุปดังนี้

๒.๗.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงการที่ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวมอย่างแท้จริงทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระในทางความคิดมีความรู้ความสามารถในการกระทำและมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุดกล่าวคือเริ่มตั้งแต่การเกิดจิตสำนึกในตนเองและถือเป็นภาระหน้าที่ของตนร่วมคิดร่วมวางแผนร่วมดาเนินการร่วมกันติดตามประเมินผลร่วมรับผลประโยชน์

๒.๗.๒ หลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาคราชการนั้น International Association for Public Participation ได้แบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ ๕ ประการคือ

(๑) การให้ข้อมูลข่าวสารถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุดแต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุดเพราะเป็นก้าวแรกของภาคราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ

(๒) การรับฟังความคิดเห็นเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วยวิธีต่างๆ

(๓) การเกี่ยวข้องเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ

(๔) ความร่วมมือเป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วมโดยเป็นหุ้นส่วนกับทุกภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ

(๕) การเสริมอำนาจแก่ประชาชนเป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับที่สูงสุดโดยให้เป็นผู้ตัดสินใจเช่นการลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ

๒.๘ การสร้างเครือข่าย (Networking)

การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้มีการติดต่อสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจการสร้างเครือข่ายควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระมากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพึ่งพิงนอกจากนี้การสร้างเครือข่ายต้องไม่ใช่การสร้างระบบติดต่อกันด้วยการเผยแพร่ข่าวสารแบบทางเดียวเช่นการส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อแต่จะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันด้วย

การเชื่อมโยงกันในลักษณะเครือข่ายจึงไม่ได้เป็นเพียงการรวมตัวกันเฉย ๆ โดยไม่ได้ร่วมทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแต่จะต้องนำไปสู่ระดับของการลงมือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันด้วยทั้งนี้เครือข่ายจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ๗ อย่างดังนี้

๑. มีการรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน (Common Perception)

๒. มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common Vision)

๓. มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutual Interest /Benefits)

๔. การมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (Stakeholders Participation)

๕. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary Relationship)

๖. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน (Interdependent)

๗. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน (Interaction)

๒.๙ งานวิจัยและผลงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๙.๑ ศศิพัฒน์ ยอดเพชร และคณะ (๒๕๕๓) ศึกษาการขับเคลื่อนระบบบริการอย่างบูรณาการเพื่อสิทธิและสุขภาพของผู้สูงอายุในระดับชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบบริการผู้สูงอายุและสร้างระบบใหม่ที่เป็นไปตามข้อบัญญัติตามกฎหมาย และเผยแพร่การทดลองและบทเรียนรู้ไปยังชุมชนองค์กรและหน่วยงานระดับนโยบายของประเทศ โดยผลการศึกษาสรุปได้เป็น ๔ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ การจัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุและระบบบริการในชุมชนอย่างมีส่วนร่วมระหว่างภาคีเครือข่ายและผู้สูงอายุ มีการทำนิยามที่สำคัญเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่ปรากฏในกฎหมาย ในบริบทของชุมชน ระยะที่ ๒ การจัดทำแผนบูรณาการระบบบริการของแต่ละพื้นที่ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ผลจากการทดลองจัดบริการได้เกิดนวัตกรรมที่สำคัญ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญก่อให้เกิดการเรียนรู้ของสมาชิกในชุมชนเป็นอย่างมาก มีการถอดบทเรียนเป็นชุดต่างๆ ระยะที่ ๓ การจัดทำคู่มือระบบบริการอย่างบูรณาการ รวมทั้งมีการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อพิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุ และระยะที่ ๔ การขับเคลื่อนนโยบายที่เกิดจากนวัตกรรมคณะผู้วิจัยได้เสนอการจัดบริการ “การคัดกรองสุขภาพผู้สูงอายุในชุมชน” ไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายต่อไป ผลจากการดำเนินงาน ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่าผู้สูงอายุจำนวนมากเป็นผู้มีศักยภาพสามารถดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงสิทธิพัฒนาบริการ รวมทั้งเป็นเครือข่ายสำคัญในระบบสวัสดิการชุมชนที่พร้อมจะใช้ทั้งความรู้ความสามารถและประสบการณ์ พัฒนาบุคคลกลุ่มและชุมชนที่ตนอยู่อาศัยให้เกิดผลดีต่อคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่ม

๒.๙.๒ นฤนันท์ สุริยมนิ (๒๕๕๘) ศึกษาเรื่อง Best Practices เครือข่ายเข้มแข็งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในงานพัฒนาสังคม โดยศึกษาความเป็นมาและจุดเริ่มต้น กระบวนการดำเนินงานของเครือข่ายเข้มแข็ง ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการดำเนินงานของเครือข่ายพบว่า จุดเริ่มต้นการเกิดเครือข่ายของทุกเครือข่ายเกิดจากกลุ่มคนที่มีแนวคิดร่วมโดยมุ่งไปยังจุดหมายเดียวกันเพื่อหาวิธีจัดการกับปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และได้ขยายแนวความคิดออกไปในวงกว้างจนกระทั่งกลายเป็นเครือข่าย ด้านการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายประธานและสมาชิกมีความเห็นตรงกันว่า ปัจจัยที่ทำให้เครือข่ายดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องคือ ความร่วมมือขององค์กรสมาชิก/สมาชิก การมีคณะกรรมการที่เต็มใจเข้ามาทำงาน มีความผูกพันกัน ทำงานด้วยใจ มีความเอื้ออาทรเป็นการทำงานแบบเพื่อนไม่ใช่การบังคับบัญชา สิ่งสำคัญที่ทำให้เครือข่ายเข้มแข็ง ได้แก่ การมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมของสมาชิก การมีเป้าหมาย การทำงานที่ชัดเจน การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและการมีทีมงานที่ดี ส่วนปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานเครือข่ายเกือบจะทุกเครือข่ายเห็นพ้องกันว่า งบประมาณเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินกิจกรรมของเครือข่าย และแนวทางการพัฒนาเครือข่ายนั้น เครือข่ายทั้งหมดมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรจะต้องเข้ามามีส่วนสนับสนุน ทั้งในด้านงบประมาณและเทคนิค กระบวนการ จากผลการศึกษาคณะผู้วิจัยได้เสนอแนะให้มีการจัดทำฐานข้อมูลเครือข่ายทางสังคม จัดตั้งกองทุนสำหรับเครือข่าย สนับสนุนการหาแหล่งทุนเพื่อให้เครือข่ายสามารถดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ผลการดำเนินงานของเครือข่ายให้เป็นที่รู้จักในสังคม พัฒนาศักยภาพแกนนำติดตามประเมินผลโครงการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างเป็นระบบ ตลอดจนสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายทางสังคมให้มากขึ้น

๓. แนวทาง/ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาและการส่งเสริมการสร้างเครือข่าย

ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบึงกุ่มมีหน้าที่หลัก ๓ ด้าน คือ

๑. งานด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมอาชีพ

ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีการเกษตร โดยสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรการส่งเสริมและจัดทำแผนการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวทฤษฎีใหม่ “เศรษฐกิจพอเพียง” การสำรวจข้อมูลการเกษตรและสำมะโนประชากรการเกษตรให้เป็นปัจจุบัน การพัฒนาระบบการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรรายกจน การพัฒนาแหล่งน้ำ เทคโนโลยีการเกษตร และภูมิปัญญาชาวบ้าน การฝึกอบรมวิชาชีพ พร้อมทั้งจัดหาสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์และผลผลิตทางการเกษตร การคัดสรรหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) การจัดให้มีการอบรมทรัพยากร การจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์และกองทุนเพื่อการพัฒนา

๒. งานด้านพัฒนาชุมชน

ดำเนินการจัดตั้งชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชนพ.ศ.๒๕๕๕ จัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยชุมชนและกรรมการชุมชนพ.ศ.๒๕๕๕ ดำเนินการเพื่อพัฒนาศักยภาพและการสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มองค์กรชุมชนและประชาคมต่างๆการพัฒนาชุมชนด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม สุขอนามัย สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต การส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การศึกษาชุมชน การจัดทำฐานข้อมูล การจัดทำแผนแม่บทชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการสนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง การแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการการเสริมสร้างความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัยการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนตลอดจนการประสานงานกับองค์กรภาครัฐเอกชนและประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชน

๓. งานด้านสวัสดิการสังคม

ดำเนินงานด้านศูนย์บริการด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ รวมทั้งการให้คำปรึกษา แนะนำแก่ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อน การสำรวจข้อมูลด้านเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เสริมอาชีพสร้างรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย เบิกจ่ายเงินสนับสนุนค่าครองชีพประจำวันแก่ผู้สูงอายุ และศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันครอบครัวส่งเสริมสนับสนุนกิจการด้านการกีฬา นันทนาการ ห้องสมุดชุมชน การออกกำลังกาย งานส่งเสริมการท่องเที่ยวงานวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารลานกีฬา การจัดแข่งขันกีฬา รวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานการดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุจึงเป็นภารกิจที่สำคัญภารกิจหนึ่งตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๖๐) เพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคุณค่าและมีความสุข สำนักงานเขตบึงกุ่มได้ดำเนินการดังนี้

๓.๑ ดำเนินการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ จำนวน ๑๔,๕๑๖ ราย

๓.๒ การสงเคราะห์เงินค่าจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี ได้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนการสงเคราะห์ในการจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี พ.ศ.๒๕๕๗ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ได้ดำเนินการ ให้การสงเคราะห์ จำนวน ๒๕๕ ราย

๓.๓ การให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการจัด สวัสดิการและการสงเคราะห์ ปี ๒๕๕๗จำนวน ๔๐ ราย

๓.๔ โครงการศูนย์ประสานงานธนาคารสมองของกรุงเทพมหานคร เขตบึงกุ่ม ประจำปี ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๐๘.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตบึงกุ่ม (ชั้น ๖) โดยมี บรรยายพิเศษ เรื่อง นโยบายกรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การบรรยายความรู้ด้านการ ส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ การสาธิตแสดงดนตรีไทยและการฝึกปฏิบัติ โดยนายถาวร จุณณิ ภูมิปัญญาผู้สูงอายุ ปี ๒๕๕๑ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์ จึงได้มีการจัดกิจกรรมเสริมด้วยการรณรงค์น้ำพระ รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ

๓.๕ การเข้าร่วมกิจกรรมการเชิดชูเกียรติ “ภูมิปัญญาผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร” เมื่อวันที่ พุธที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ เขตบางพลัด โดยส่งรายชื่อภูมิปัญญาผู้สูงอายุเขตบึงกุ่ม เข้ารับโล่ประกาศเกียรติคุณภูมิปัญญาผู้สูงอายุจำนวน ๑ ราย คือ นายสมภพ เทพนมิตร ซึ่งเป็นเจ้าของภูมิ ปัญญาผู้สูงอายุ สาขาอื่น ๆ (ด้านโหราศาสตร์) การส่งเสริมอาชีพ

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปแบบเครือข่ายผู้สูงอายุ จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นเครื่องมือและ วิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพโดยใช้กลไกของการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ มีการร่วมมือกันในเรื่องต่าง ๆ และยังทำให้มีพลังต่อรองกับอำนาจต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนจึงมีส่วนช่วยให้ผู้สูงอายุที่ ประสบปัญหาได้รับการช่วยเหลือ เป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพดูแลผู้สูงอายุด้วยตนเอง เนื่องจากผู้สูงอายุในวัยเดียวกันย่อมมีความเข้าใจในปัญหาและความต้องการของกลุ่มคนวัยเดียวกันได้ดีกว่ากลุ่ม คนวัยอื่น ทั้งยังรู้สึกภูมิใจในตนเองและมองเห็นคุณค่าในตนเองที่สามารถบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุตระหนักในคุณค่าในตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข
๒. เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งและดำเนินการของกลุ่มหรือชมรมผู้สูงอายุในชุมชนและสามารถสร้าง

เครือข่ายได้

เป้าหมาย

๑. มีการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ หรือจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบึงกุ่ม อย่างน้อย ๓ กลุ่ม
๒. กลุ่ม/ชมรมผู้สูงอายุในชุมชนมีการจัดตั้งเป็นเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกินกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

กลุ่มผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้สูงอายุที่รวมกลุ่มกันอย่างไม่เป็นทางการ

ชมรมผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้สูงอายุที่รวมกลุ่มกันอย่างเป็นทางการ

เครือข่าย หมายถึง กลุ่ม/ชมรม ที่มีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ความต้องการและดำเนินกิจกรรมร่วมกัน โดยที่สมาชิกของเครือข่ายยังคงความเป็นเอกเทศไม่ขึ้นต่อกัน

ปัจจัยความสำเร็จ

การสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนจะประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ควรมีปัจจัยดังนี้

๑. ผู้บริหารสำนักงานเขตบึงกุ่มให้ความสำคัญส่งเสริมและผลักดันให้ชุมชนและกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่ม

๒. เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมให้ความร่วมมือให้ความสำคัญและมีความตั้งใจในการดำเนินการให้เกิดการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่มโดยการประสานความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการอย่างจริงจังและต่อเนื่องเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรม ใส่ใจและเอาใจใส่ในการติดตามเพื่อให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะแก่ผู้เข้าร่วมโครงการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

๓. ผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่มให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ ประธานกลุ่มหรือผู้นำกลุ่มผู้สูงอายุมีความตั้งใจและมีความมุ่งมั่นในการดำเนินการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนให้เป็นรูปธรรมและมีความเข้มแข็ง

๔. ต้องมีการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล

๕. สำนักงานเขต สนับสนุนงบประมาณ และการช่วยเหลือ สงเคราะห์สมาชิกกลุ่ม ชมรมตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง

มีการใช้หลักการวิเคราะห์ SWOT มาพิจารณาถึงผลสำเร็จในการปฏิบัติงานพบว่า

S : จุดแข็งของเครือข่าย

- ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และสนับสนุนการนำนโยบายของกรุงเทพมหานครมาปฏิบัติ

- บุคลากรสำนักงานเขต มีความรู้ความสามารถ และมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะมอบบริการที่ดีให้กับผู้สูงอายุ และรับนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานคร

- สามารถให้การสนับสนุนเรื่องงบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์ได้

- ชุมชนและผู้แทนชุมชน มีความเสียสละ ตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและมีน้ำใจในการให้ความร่วมมือ

W : จุดอ่อนของเครือข่าย

- บุคลากรสำนักงานเขตมีภารกิจในการปฏิบัติงานหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่

- เครือข่ายยังขาดการประสานงาน เพื่อสื่อสารทำความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน

O : โอกาส

- กรุงเทพมหานครมีนโยบายที่ชัดเจนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

- นโยบายของผู้บริหารสำนักงานเขตให้ความสำคัญกับการจัดสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุโดยส่งเสริมและผลักดันให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่าย

T : อุปสรรค

- สถานการณ์ที่ไม่อาจควบคุมได้ เช่นมีสาเหตุที่ลงชุมชนไม่ได้, เหตุการณ์ทางการเมือง เป็นต้น ดังนั้นการใช้กลยุทธ์ SWOT เป็นการนำจุดแข็งและโอกาสมาส่งเสริมในการสร้างเครือข่ายให้มีความเข้มแข็ง และสามารถลดข้อจำกัดโดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับจุดอ่อน เพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

ภารกิจและขั้นตอนการดำเนินการ

ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางการดำเนินการส่งเสริมคุณภาพชีวิตโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม ซึ่งเป็นการร่วมกันระหว่างภาครัฐ และประชาชนตามหลักการมีส่วนร่วมที่มีการรวมกันด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่เริ่มต้นโดยการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมติดตามและร่วมรับประโยชน์ในการเป็นเครือข่ายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชุมชน ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

๑. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบึงกุ่มเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการ/ขออนุมัติ โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน กรณีศึกษาเขตบึงกุ่ม ซึ่งเป็นการดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณ

๒. ประสานชุมชนเพื่อจัดทำข้อมูลผู้สูงอายุในชุมชน

๒.๑ สำรวจจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมดที่อยู่ในชุมชน

๒.๒ สำรวจเพื่อตรวจสอบข้อมูลปัจจุบัน เช่น การรวมกลุ่ม / ชมรม จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชน

๒.๓ สำรวจกิจกรรมที่กลุ่ม / ชมรม ดำเนินการ

๒.๔ สำรวจปัญหาความต้องการของผู้สูงอายุในชุมชน

๒.๕ วิเคราะห์ SWOT กลุ่มผู้สูงอายุเพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนา

ขั้นตอนการ

๓. ประสานงานกลุ่มเป้าหมายเพื่อดำเนินกิจกรรมตามโครงการ

๓.๑ จัดอบรมให้ความรู้ และจัดกิจกรรม

๓.๑.๑ อบรมให้ความรู้ เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้สูงอายุในชุมชน ในพื้นที่เขตบึงกุ่ม จำนวน ๘๐ คน

๓.๑.๒ อบรมให้ความรู้ เรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ แก่ประธานหรือแกนนำกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชน ในพื้นที่เขตบึงกุ่ม จำนวน ๓๐ คน

๓.๒ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการแกนนำเพื่อจัดตั้งเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน และคัดเลือกคณะกรรมการดำเนินการ

๓.๓ จัดประชุมสมาชิกเครือข่ายผู้สูงอายุพร้อมจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมลงนามของเครือข่าย

ขั้นหลังการดำเนินการ

๔. คณะทำงานเครือข่าย จัดประชุมสรุปทบทเรียน ถอดบทเรียนการดำเนินงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

๕. ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ติดตามประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการฯ

๖. จัดทำเอกสารสรุปทบทเรียนเพื่อเผยแพร่

แผนการปฏิบัติการ (Action Plan)

โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ โดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน

กิจกรรม	รายละเอียดการดำเนินงาน	กลุ่มเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ
<u>การเตรียมการ</u> ๑. จัดทำโครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน	จัดทำโครงการ ฯ เพื่อเสนอผู้บริหาร	เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ สำนักงานเขตบึงกุ่ม	- เดือนมกราคม ๒๕๕๙
๒. ประสานชุมชนเพื่อจัดทำข้อมูลผู้สูงอายุ	๒.๑ สำรวจจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมดที่อยู่ในชุมชน ๒.๒ สำรวจเพื่อตรวจสอบข้อมูลปัจจุบัน เช่นการรวมกลุ่ม / ชมรม จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชน ๒.๓ สำรวจกิจกรรมกลุ่ม / ชมรมที่ดำเนินการ ๒.๔ สำรวจปัญหาความต้องการของผู้สูงอายุในชุมชน ๒.๕ วิเคราะห์ SWOT เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนา	ตัวแทนผู้สูงอายุในชุมชน จำนวน ๓๘ ชุมชน	- เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
<u>ขั้นตอนการ</u> ๓. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ๔. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ	- กำหนดเนื้อหาในการอบรม - กำหนดวันเวลาในการอบรม - ทำหนังสือเชิญวิทยากร - ทำหนังสือเชิญชุมชน	- ประธานหรือแกนนำกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนในพื้นที่เขตบึงกุ่ม จำนวน ๓๐ คน	- เดือนมีนาคม ๒๕๕๙

กิจกรรม	รายละเอียดการดำเนินงาน	กลุ่มเป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ
๕. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ แกนนำเพื่อจัดตั้งเครือข่าย และคัดเลือกคณะกรรมการ เครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน	- ทำหนังสือเชิญประชุม - กำหนดวาระการประชุมและ เนื้อหา - กำหนดวันเวลาและสถานที่ ประชุม	- กลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่ เขตบึงกุ่ม	- เดือนเมษายน ๒๕๕๙
๖. จัดประชุมสมาชิก เครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน พื้นที่เขตบึงกุ่มจำนวน ๒ ครั้ง พร้อมจัดทำบันทึก ข้อตกลง (MOU) ร่วมลง นามของเครือข่าย	- ทำหนังสือเชิญประชุม - กำหนดวาระการประชุมและ เนื้อหา - กำหนดวันเวลาและสถานที่ ประชุม - จัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) เพื่อลงนาม	- สมาชิกกลุ่มผู้สูงอายุใน ชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่ม	- ครั้งที่ ๑ เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ - ครั้งที่ ๒ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๙
<u>ขั้นหลังการดำเนินการ</u> ๗. จัดประชุมคณะกรรมการ เครือข่ายสรุปบทเรียน ถอด บทเรียนการดำเนินการเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จำนวน ๒ ครั้ง	- ทำหนังสือเชิญประชุม - กำหนดวาระการประชุมและ เนื้อหา - กำหนดวันเวลาและสถานที่ ประชุม	คณะกรรมการเครือข่าย ผู้สูงอายุ	- ครั้งที่ ๓ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ - ครั้งที่ ๔ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๙
๘. ติดตามประเมินผล โครงการฯ	- จัดทำแบบประเมินผล - จัดพิมพ์เผยแพร่เอกสาร	เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ เขตบึงกุ่ม	- เดือนกันยายน ๒๕๕๙

แนวทางในการบริหารความเสี่ยง

ปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการและเป็นข้อจำกัดที่ไม่สามารถดำเนินโครงการได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มีดังนี้

กิจกรรม	ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	กิจกรรมควบคุม
๑.อบรมให้ความรู้เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ	-ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดเนื่องจากติดภาระหน้าที่ด้านต่าง ๆ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ -ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ได้ -การดำเนินการของเครือข่ายไม่เป็นรูปธรรมและไม่มีความเข้มแข็ง	- สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้สูงอายุได้ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของการรวมกลุ่ม - กำหนดวันจัดกิจกรรมในวันหยุดราชการที่กลุ่มเป้าหมายว่างจากภารกิจ -เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการต้องติดตามเพื่อให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ -ผู้รับผิดชอบโครงการต้องวางแผนการติดตามผลการดำเนินการเป็นระยะโดยให้เครือข่ายการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
๒.อบรมให้ความรู้เรื่องแนวทางการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุ		
๓.จัดประชุมเพื่อจัดตั้งเครือข่ายและคัดเลือกคณะกรรมการเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชน		
๔.จัดประชุมสมาชิกเครือข่ายกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่ม		
๕.จัดประชุมคณะกรรมการเครือข่ายสรุปบทเรียน ถอดบทเรียนการดำเนินการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน		

การประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลลัพธ์

- ดำเนินการภายหลังโครงการดำเนินการแล้วครบ ๓ เดือน โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตโดยการสร้างเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนกรณีศึกษาชุมชนเขตบึงกุ่ม

ตัวชี้วัดด้านผลผลิต (OUT PUT)

- ร้อยละ ๘๐ ของผู้สูงอายุเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการ ฯ และได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในพื้นที่เขตบึงกุ่ม
- ร้อยละ ๙๐ ของผู้เข้ารับการอบรมโครงการ ฯ สมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายในชุมชน ซึ่งประธานหรือแกนนำกลุ่มผู้สูงอายุได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่ม
- เกิดเครือข่ายผู้สูงอายุในชุมชนในพื้นที่เขตบึงกุ่ม

ตัวชี้วัดด้านผลลัพธ์ (OUT COME)

- ผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่เขตบึงกุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- เกิดโครงการต้นแบบ ในการยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อจะได้ส่งเสริมศักยภาพของผู้สูงอายุ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบความเดือดร้อนได้อย่างทั่วถึงและตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

๒. การดูแลผู้สูงอายุควรจะต้องมีการบูรณาการในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามนโยบายของกรุงเทพมหานครซึ่งได้กำหนดภารกิจไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๓. ควรมีการติดตามประเมินผลความสำเร็จเป็นระยะ

๔. ควรมีการเผยแพร่ผลการศึกษาเพื่อเป็นต้นแบบต่อไป

๕. ควรมีการส่งเสริมให้ใช้สื่อทาง อิเลคทรอนิกส์ เช่น การสร้างเครือข่ายทาง facebook หรือทาง line เพื่อให้ผู้สูงอายุที่ไม่สะดวกในการเดินทางสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลอีกทางหนึ่ง

บรรณานุกรม

กรุงเทพมหานคร. (๒๕๕๗). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร ระยะที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐).

นณันท์ สุริยมณี และคณะ. (๒๕๕๘) . Best Practices เครือข่ายเข้มแข็งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในงานพัฒนาสังคม. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖. (๒๕๕๐). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐. www.oppo.opp.go.th.

ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. (๒๕๕๓). การขับเคลื่อนระบบบริการอย่างบูรณาการเพื่อสิทธิและสุขภาวะของผู้สูงอายุในระดับชุมชน. กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางแสงเพ็ญ วิวัฒน์พนชาติ
วันเดือนปีเกิด	๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๔
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบึงกุ่ม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. ๒๕๒๖	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๓๗	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. ๒๕๕๖	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ประวัติรับราชการ	
พ.ศ. ๒๕๓๓	นักวิชาการเกษตร ๓ ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตลาดพร้าว
พ.ศ. ๒๕๓๕	นักวิชาการเกษตร ๔ ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตลาดพร้าว
พ.ศ. ๒๕๓๘	นักวิชาการเกษตร ๕ ฝ่ายพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตลาดพร้าว
พ.ศ. ๒๕๔๖	นักพัฒนาชุมชน ๖ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางพลัด
พ.ศ. ๒๕๔๗	นักพัฒนาชุมชน ๖ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกะปิ
พ.ศ. ๒๕๕๒	นักพัฒนาชุมชน ๗ ๖ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกะปิ
พ.ศ. ๒๕๕๔	นักพัฒนาสังคมชำนาญการ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกะปิ
พ.ศ. ๒๕๕๖-ปัจจุบัน	นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบึงกุ่ม
รางวัลหรือผลงาน	
	ประกาศเกียรติคุณข้าราชการดีเด่นระดับหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๙
	ประกาศเกียรติคุณข้าราชการดีเด่นระดับหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘